

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 66.

Vydána dne 29. září 1927.

Obsah: (143.—146.) 143. Vyhláška o stažení dvacetikorunových státovek s datem 15. dubna 1919. — 144. Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 14. července 1927, č. 116 Sb. z. a n., o silničním fondu. — 145. Vyhláška o zřízení odvolacích komisí. — 146. Nařízení, kterým se připouští k úřednímu zjišťování alkoholu vyrobeného v lihovarech kontrolní měřidlo soustavy Zehrovy.

143.

Vyhláška ministerstva financí ze dne 19. září 1927

o stažení dvacetikorunových státovek s datem 15. dubna 1919.

Národní banka československá bude stahovati dvacetikorunové státovky s datem 15. dubna 1919 podle §§ 23 a 24 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciové bance cedulové, jakož i podle čl. XII, odst. 2., zákona ze dne 23. dubna 1925, č. 102 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňuje zákon právě zmíněný, způsobem určeným v připojeném oznámení této banky.

Dr. Engliš v. r.

Oznámení

Národní banky československé
o stažení dvacetikorunových státovek s datem 15. dubna 1919.

Dvacetikorunové státovky s datem 15. dubna 1919, vydané vládním nařízením ze dne 24. ledna 1920, č. 47 Sb. z. a n., a vyhláškou Bankovního úřadu ministerstva financí z téhož dne, č. 48 Sb. z. a n., přestanou dnem 30. června 1928 býti zákonným platidlem.

Od 1. července 1928 do 30. června 1929 bude Národní banka československá tyto z oběhu vzaté státovky vyměňovati u všech svých pokladen, a to jak u hlavního ústavu v Praze II., Bredovská ulice č. 5, tak i u všech svých odboček, od 1. července 1929 do 30. června 1933 však již jen u pokladen hlavního ústavu v Praze.

Po 30. červnu 1933 jest jakákoli výměna vyloučena.

V Praze dne 5. září 1927.

Národní banka československá.

Náměstek guvernéra:

Dr. Brdlík v. r.

Bankovní rada:

Dr. Ringhoffer v. r.

Náměstek vrch. ředitele:

Kučera v. r.

144.

Vládní nařízení

ze dne 15. září 1927,

kterým se provádí zákon ze dne 14. července 1927, č. 116 Sb. z. a n., o silničním fondu.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 14. července 1927, č. 116 Sb. z. a n. o silničním fondu:

K § 2 zákona.

§ 1.

(1) Zlepšením silnic jest rozuměti zejména:

a) zdokonalení vozovek, k čemuž náleží: doplnění tloušťky šterkové vrstvy, pokud byla pro nedostatečný příděl krycích hmot v minulých letech abnormálně oslabena, rozmnožení válcování na větší úhrnnou délku nežli byla až dosud možná v mezích pravidelného udržování, opatření povrchu šterkových vozovek povlaky, které brání vzníkání prachu, zřizování dlažeb, betonových, živých a jiných novodobých vozovek;

b) přeložky a rekonstrukce silničních úseků, které svým spádem a směrem jsou na

překážku rychlé dopravy, rozšíření, zvýšení a vydláždění silnic v obloucích a točkách, odstranění místních zúžení silnic, rozšíření a zesílení mostů a propustků;

c) nahrazení úrovnových křižovatek silnic se železnicemi nadjezdy nebo podjezdy, odstranění překážek výhledu do dálky, zřízení pevných zábradlí a jiných bezpečnostních opatření na místech zvláště ohrožených, zřízení výstražných tabulek a orientačních označení.

(2) Je-li k provedení úprav vpředu zmíněných, když je podniká stát ve vlastní režii, zapotřebí silničních válců, strojů a náradí pro stavbu a povrchové úpravy silnic, zřízení vlastních lomů a zavedení vlastní výroby stavebních hmot, zatěžují i tyto výdaje silniční fond, z něhož mohou být ve výjimečných případech poskytnuty též správám silnic nestátních příspěvky na obdobné výdaje.

§ 2.

Zlepšení silnic v zastaveném území měst, má-li být provedeno zvláště nákladným způsobem, jako vydláždění, zřízení betonových, živichých nebo jiných novodobých vozovek, bude tímto nákladným způsobem provedeno jen tenkrát, zajistí-li místní činitelé náležitý příspěvek.

§ 3.

Příspěvky ze silničního fondu k zlepšení silnic zemských (župních), okresních a obecních podle § 2 zákona uděluje k žádosti příslušné silniční správy ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí, po slyšení silniční rady (§ 7 zákona). Při udílení těchto podpor bude především přihlíženo k těm nestátním silnicím, které budou určeny k sestátnění.

§ 4.

Při povolování a stanovení výše příspěvků ze silničního fondu k zlepšení nestátních silnic bude přihlíženo k celkové peněžní částce, kterou bude lze každého roku na zlepšení nestátních silnic z běžných příjmů fondu věnovati, pak k významu příslušné silnice pro dopravu zvláště dálkovou a k hospodářskému a finančnímu stavu korporace, která žádá o podporu. Podle těchto poměrů budou příspěvky poskytovány ve výši až 70% skutečných stavebních nákladů; jen ve výjimečných případech může být příspěvek zvýšen až na 90% stavebních nákladů. Do stavebního nákladu se započítávají též výdaje za přípravné technické práce a za vypracování projektu,

i výdaje za získání nebo výkup pozemků a budov.

§ 5.

Žádosti o příspěvek k zlepšení silnic nestátních je třeba podávati u příslušné okresní politické správy. Leží-li silnice k úpravě navržená na území dvou anebo více okresních politických správ, jest třeba žádosti předložiti zemské správě politické.

§ 6.

(1) K žádostem o příspěvek ze silničního fondu musí být připojeny projekty obsahující zejména:

a) při úpravách vozovek:

podrobný situační plán v katastrálním nebo větším měřítku s přesným označením vzdáleností (s kilometrováním);

podélný profil silnice se zakreslenou nynější a příští niveletou a s odvodněním silnice;

podrobný kotovaný návrh příští úpravy silnice v příčném řezu;

sbírku charakteristických nynějších příčných profilů silnice;

technickou zprávu s údaji: o průměrné normální a mimořádné denní dopravě na upravovaném úseku, o hlavních druzích dopravy (vozy tažené zvířaty, osobní automobily, autobusy a nákladní automobily) a o průměrném počtu a průměrné váze jednotlivých druhů vozidel. V této zprávě musí být též podrobně popsán způsob provedení navržené úpravy, postup prací a uvedena doba provádění prací a způsob dalšího udržování upravené silnice;

podrobný rozpočet stavebního nákladu s cenovým rozbohem.

Při jednoduchých úpravách silnic, jako jest obyčejné válcování, povrchové úpravy silnic, může být upuštěno od požadování situačního plánu, podélných a příčných profilů a podrobného návrhu úpravy. Technickou zprávu a rozpočet jest však třeba upravit způsobem vpředu označeným.

b) při návrzích na ostatní stavby, přestavby, úpravy, opatření a zařízení:

projekty, rozpočty a jiné pomůcky upravené předepsaným nebo obvyklým způsobem.

(2) K žádostem o příspěvek ze silničního fondu jest třeba vždy přiložiti i výkazy o finančním stavu žádající samosprávné korporace (o majetku a dlužích, o daňové základně

a výši přírážek za poslední tři léta, pak rozpočet za běžný rok).

§ 7.

V povolovacím výnose ministerstva veřejných prací stanoveny buďtež hlavně:

- a) výše příspěvku ze silničního fondu a podmínky pro jeho výplatu;
- b) způsob provedení prací (ve vlastní režii nebo zadáním podnikateli);
- c) doba, ve které práce musí býti provedeny;
- d) vliv státní správy na provádění a postup prací;
- e) způsob vykonávání stavebního dozoru a vykonávání kolaudace.

K § 3 zákona.

§ 8.

Minerálními oleji rozumí se oleje sazební třídy XXI celního sazebníku.

K § 7 zákona.

§ 9.

(1) Silniční rada se skládá z předsedy a 28 členů a stejného počtu náhradníků.

(2) Předsedou silniční rady je ministr veřejných prací, jenž z řad úředníků odboru silnic a mostů ministerstva veřejných prací jmenuje pro případ svého zaneprázdnění svého náměstka a jeho zástupce.

(3) Členy a náhradníky silniční rady jmenuje ministr veřejných prací po slyšení příslušných korporací a ústavů, a to:

osm zástupců samosprávných sborů a svazů,

jednoho zástupce Ústřední sociální pojišťovny,

šest zástupců obchodních a živnostenských komor, zemědělských rad a inženýrské komory,

sedm zástupců zájmových svazů průmyslových, automobilních a obchodních,

šest zástupců z řad vědeckých a praktických odborníků.

§ 10.

(1) Členové a náhradníci silniční rady jsou jmenováni na období tří let, které se počíná prvou její schůzí.

(2) Uprázdnil-li se jakýmkoli způsobem místo některého člena neb náhradníka, bude jmenován na zbytek období nový člen nebo náhradník.

(3) Po uplynutí období mohou býti dosavadní členové nebo náhradníci znovu jmenováni.

(4) Pokud nebudou noví členové a náhradníci jmenováni, působí silniční rada ve svém dosavadním složení až do provedení nového jmenování.

(5) Ministr veřejných prací jest oprávněn silniční radu i před uplynutím tříletého období rozpustiti, jest však povinen v takovém případě provést nové jmenování.

§ 11.

(1) Silniční rada jedná:

- a) v plenu,
- b) ve výběrech.

(2) Výbory zřizuje si silniční rada podle potřeby k předběžnému projednání otázek určitého druhu.

§ 12.

(1) Silniční radu svolává podle potřeby, nejméně však dvakráte do roka předseda, který stanoví i pořad jednání.

(2) Požádá-li o to polovice členů silniční rady a uvede-li předměty porady, svolá ji předseda k mimořádnému zasedání.

(3) Iniciativní návrhy musí býti podány, má-li se o nich jednati, písemně předsedovi nejpozději přede dnem, na který jest silniční rada svolána, jinak lze o nich jednati jen, souhlasí-li předseda.

(4) Výbory svolává předseda silniční rady podle potřeby.

§ 13.

(1) K platnému usnášení silniční rady jest potřebí přítomnosti aspoň polovice členů (náhradníků) silniční rady. Usnesení se děje prostou většinou. Předseda nehlasuje.

(2) Při rovnosti hlasů buďtež obě mínění oznámena ministerstvu veřejných prací.

§ 14.

(1) O schůzi silniční rady a jejích výborů sepíše se protokol, který má obsahovati jména přítomných členů, případně náhradníků a referentů, předměty denního pořadu,

stručný postup jednání, podstatný obsah důležitých dohodnutí a doslovné znění učiněných usnesení. Rovněž bud' te'ž na žádost protokolována mínění, která se neshodují s usnesením.

(2) Písemná zvláštní vota připojí se k protokolu jako přílohy a učiní se o tom zmínka v protokole.

(3) Protokol se přečte v nejbližší schůzi a prohlásí se za schválený, není-li námitek. V opačném případě stanoví se ihned správné znění.

§ 15.

(1) Schůze silniční rady jsou neveřejné. Jednací řeč jest jazyk státní.

(2) Silniční rada podává své posudky a návrhy za připojení zápisů ministerstvu veřejných prací, výbory plenu silniční rady.

§ 16.

Porad silniční rady a jejích výborů účastní se zástupci ministerstva veřejných prací. Ostatní zúčastněná ministerstva mohou vyslati do porad své zástupce. Zástupci ministerstev mají právo projevu, avšak nehlasují.

K § 8 zákona.

§ 17.

(1) Dani jsou podrobena motorová vozidla, jichž se používá k dopravě, a to bez zřetele na intensitu jejich používání.

(2) Vozidla, jichž se nepoužívá k dopravě (na př. traktorové pluhy) nebo která nepoužívají k jízdě veřejných cest a míst (na př. letadla) nebo se pohybují po kolejích (železnice, tramwaye), nespádají pod ustanovení zákona a nejsou tedy dani z motorových vozidel podrobena.

(3) Vlečné vozy jsou dani podrobeny jen tehdy, jsou-li pro vlek motorovými vozidly zvlášť zařízeny.

K § 9 zákona.

§ 18.

K odst. 1., č. 1.

Vozidla státní správy, která jsou pronajata, nebo jichž se používá ve státních závoděch, ústavech a zařízeních, spravovaných podle zákona ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., jsou dani podrobena.

K odst. 1., č. 2.

(1) Místní službou poštovní rozumí se služba v hranicích té které obce a spojovací služba s nádražím, ze kterého se poštovní zásilky dopravují. Službou poštovní rozumí se doprava pošty, nikoliv doprava osob. Vozidla, která slouží též k dopravě osob, nejsou od daně osvobozena.

(2) Mají-li vozidla pro službu požární a zdravotní a vozidla, jichž se používá výhradně ke stavbě, správě a udržování nebo čištění veřejných cest a míst, býti od daně osvobozena, musí býti k účelům těm zvlášť zařízena, vozidla posléze jmenovaná musí býti kromě toho ve vlastnictví silničních správ neb obcí. Jsou to zejména stříkačky a jiná zvlášť zařízená vozidla pro službu požární, vozy sanitní, desinfekční, silniční válce, kropicí a zametací vozy, vozidla pro odvážení popele a smetí.

K odst. 1., č. 3.

Kromě osob, jimž podle mezinárodního práva přísluší právo exterritoriality, poskytuje zákon osvobození od daně z motorových vozidel určených pro osobní dopravu i konsulům z povolání a osobám postaveným na roveň osobám exterritoriálním nebo konsulům (na př. členům mezinárodních misí), všem těmto osobám za předpokladu, že nejsou příslušníky československými a že jest vzájemnost zaručena. Zda tato poslední podmínka je splněna, oznámí čas od času vyměřovací úřadům ministerstvo financí. Pokud se tak nestane, bud' te'ž přihlášky (§ 16, odst. 1., zákona), v nichž činí se nárok na osvobození z tohoto titulu, předkládány přímo ministerstvu financí.

K odst. 1., č. 4.

Sem spadají traktory, jichž se sice používá k dopravě, ale jen v polním (nikoli lesním) hospodářství a jen mezi hospodářskými budovami a poli, na nichž poplatníci sami hospodaří.

K odst. 1., č. 5.

Na rozdíl od motocyklů, jež jsou dani podrobny, osvobozují se zde obyčejná kola s připevněným pomocným motorkem.

K § 10 zákona.

§ 19.

Prodej s výhradou vlastnictví jest obvyklý zvlášť při prodeji na splátky; vlastnictví zůstává tu vyhrazeno prodávajícímu až do

úplného zapravení kupní ceny. V případech takových jest poplatníkem kupec, nikoli prodávající.

K § 11 zákona.

§ 20.

(1) Příklad pro výpočet daně:

a) Z nákladního automobilu.

Váha s vlečným vozem 3080 kg, únosnost 2 tuny;

základ zdanění: 3080 (váha)
2000 (únosnost)
5080.

Daň činí $51 \times 35 = 1785$, při obručích plnopryžových $1785 + 893$ (t. j. 50% ze 1785) = 2678, při obručích komorových $1785 + 357$ (t. j. 20% ze 1785) = 2142 Kč.

b) Z autobusu.

Váha 6 tun.

Základ zdanění 6000 (váha), daň $60 \times 50 = 3000$, při obručích plnopryžových 4500, při obručích komorových 3.600 Kč.

Na 6 měsíců činí daň z vozidla opatřeného pneumatikami:

v případě a) 55% z 1785 = 982 Kč,

v případě b) 55% z 3000 = 1650 Kč.

Z vozidel sloužících k dopravě pošty a patřících poštovní správě nebo poštovní správou k tomu účelu najatých, pokud nejsou osvobozena, snižuje se daň o polovici.

(2) Zvýšení daně při obručích plnopryžových a komorových platí jen pro vozidla, uvedená v odst. 1., č. 3., zákona.

(3) Vzniknou-li o základu zdaňovacím (obsah válců, váha, únosnost) pochybnosti, mohou podle § 17, odst. 4., zákona býti od poplatníka vyžádány vysvětlivky a průkazy.

(4) Při vozidlech, s nimiž výrobci vozidel nebo obchodníci s motorovými vozidly podnikají zkušební (předváděcí) jízdy, neplatí se daň z každého jednotlivého vozidla, nýbrž ze značky, i když jde o celou serii.

K § 12 zákona.

§ 21.

K odst. 1.

Do počtu sedadel počítá se i sedadlo řidiče.

K odst. 2.

Vyměřovací úřady mohou od poplatníka žádati osvědčení o počtu válců a jich rozmě-

rech (vrtání a zdvihu) v mm (§ 17, odst. 4., zákona).

K § 13 zákona.

§ 22.

(1) Nastupuje-li zdanění podle odst. 1. zákona (t. j. tehdy, nečiní-li pobyt v tuzemsku více než 60 po sobě následujících dnů nebo nepožádá-li poplatník o zdanění podle sazeb § 11 zákona předlože — pokud jde o zdanění osobního automobilu — vyměřovacímu úřadu osvědčení podle odst. 3. zákona), zdaňují se osobní automobily sazbami, uvedenými v odst. 1., č. 2., zákona, bez zřetele na obsah válců nebo jiné znaky vozů a při autobusech, nákladních vozidlech a traktorech (pokud tyto podléhají dani) přichází v úvahu pouze váha vozidla, nikoli též jeho únosnost. Vyžádá-li si poplatník prodloužení doby pobytu v tuzemsku, zaplatí jest na další období daň podle sazby, jako by šlo o nový vstup vozidla do tuzemska. Zaplatil-li tedy na příklad poplatník z osobního automobilu daň za pobyt dvou dnů (sazba 40 Kč) a vyžádá-li si prodloužení doby pobytu o 3 dny, zaplatí jest při tomto druhém zdanění daň podle sazby 80 Kč. Dny pobytu nemusí následovati po sobě. Zaplatil-li poplatník na příklad daň za pobyt do 15 dnů, zdržel se však v tuzemsku pouze 10 dnů, může zbývajících 5 dnů vyčerpat daněprostě do roka po vyhotovení daňového listu.

(2) Nastupuje-li zdanění podle odst. 3. zákona, dlužno zapraviti daň na celých 6 měsících nebo celý rok počítajíc ode dne vyhotovení daňového listu (§ 14, odst. 2., zákona).

K §§ 14—17 zákona.

§ 23.

I. Tuzemská vozidla.

(1) Pravidlem bude, že daň z tuzemských vozidel vypočte si poplatník sám a zapraví — a to má-li vozidel více, za každé vozidlo zvlášť — před použitím vozidla, pokud se týče před uplynutím období, za něž daň byla zapravena, zvláštním vplatním listem poštovního úřadu šekového, který lze koupiti u poštovních úřadů; úřad vyměřovací bude správnost daně pouze kontrolovati a předepíše dodatek, zjistí-li, že daň byla zapravena částkou menší, než odpovídá zákonu, po případě vrátí část daně, o kterou bylo zapláceno více.

(2) Poplatník má právo volby, chce-li daň zaplatiti za 6 měsíců nebo celý rok, při prvé

výměře daně (z vozidla, za které daň dosud placena nebyla) musí však daň býti placena do konce běžného pololetí nebo běžného roku, a to poměrnou částí.

(3) Zároveň s placením daně (jde-li o vozidlo, pro něž dopravně-policejní značka dosud vydána nebyla, po zaplacení daně a obdržení dopravně-policejní značky) ohlásí poplatník vozidlo vyměřovacímu úřadu přihláškou podle připojeného vzorce A. Přihlášku podati nutno i pro vozidla od daně osvobozená a uvést důvod, pro který se o osvobození žádá. Vydal-li vyměřovací úřad poplatníku potvrzení o osvobození, netřeba přihlášek na další zdaňovací období zasílati, leč by důvod pro osvobození zanikl.

(4) Poplatník může přihlášku podati také ústně u vyměřovacího úřadu. I v tomto případě je povinen zapraviti daň zvláštním vplatním listem poštovního úřadu šekového.

(5) Pro zdanění vozidel, s nimiž podnikají výrobci neb obchodníci vozidel zkušební jízdy (§ 11, odst. 1., č. 5., zákona), platí obdobně ustanovení odst. 1. až 4. s tou obměnou, že daň platí se nikoli za každé vozidlo, nýbrž za každou značku.

(6) Z vozidel sloužících k dopravě pošty a patřících poštovní správě zapraví ministerstvo pošt a telegrafů daň zvláštním vplatním listem poštovního úřadu šekového za veškerá tato vozidla a podá o nich s udáním celkového počtu vozidel podle jednotlivých druhů hromadnou přihlášku u zemského finančního ředitelství v Praze. Vozidla, jež byla poštovní správou k dopravě pošty najata, přihlásí a daň z nich zapraví poplatníci sami. Mohou tak učiniti u vyměřovacího úřadu svého bydliště s výslovným upozorněním na přihlášce, že jde o vozidlo najaté poštovní správou. Vyměřovací úřad je povinen zaslati přihlášku s návěstím, došlým od pošt. úřadu šekového zemskému finančnímu ředitelství v Praze. Ministerstvo pošt a telegrafů zašle tomuto úřadu podrobný seznam najatých vozidel, obsahující jména a bydliště majitelů a bližší označení vozidla (číslo dopravně-policejní značky, obsah válečů, u autobusů váhu, u nákladních automobilů váhu a únosnost, případně i počet, váhu a únosnost vlečných vozů).

(7) Vozidla, která byla v používání již v době účinnosti zákona, třeba přihlásiti a daň z nich zapraviti do čtyř neděl po účinnosti tohoto nařízení.

(8) Vyměřovací úřad vypočte na základě došlých přihlášek daně, poznamená ji na při-

hlášce a, byla-li daň placena bez vydání daňového listu, porovná s touto daní a v případě nesrovnalosti předepíše dodatek nebo zařídí vrácení daně, o kterou bylo zaplacen více. Je-li vozidlo od daně osvobozeno, poznamená se okolnost tato na přihlášce. Na základě přihlášek, došlých návěstí a seznamů došlých od politických (policejních) úřadů, zaneše vyměřovací úřad veškerá označená vozidla do seznamu motorových vozidel, který musí býti veden v přesné patrnosti a po projití každého půlletí kontrolován. Zjistí-li, že přihláška byla zaslána úřadu nepřislušnému nebo došla-li přihláška o vozidle najaté poštovní správou, škrtne vyměřovací úřad dotyčné vozidlo v seznamu a poznamená, že a kterému vyměřovacímu úřadu byla přihláška s došlým návěstím poštovního úřadu šekového postoupena.

(9) Seznam motorových vozidel budiž zařízen tak, aby zvlášť vedena byla jednak poplatná vozidla podle jednotlivých druhů (motocykly, tříkolky, osobní automobily, autobusy, nákladní automobily, traktory, vozidla pro zkušební jízdy) vždy s případným údajem o počtu vlečných vozů a zdaňovacím základem, jednak vozidla od daně osvobozená rovněž podle druhů. Při vozidlech, uvedených v § 11, odst. 1, č. 3., zákona budiž uvedeno, zda jsou opatřena pneumatikami, či obručemi plnopryžovými nebo komorovými. Veškeré změny, nastalé v osobě majitele nebo v podkladě pro zdanění vozidla, musí býti v seznamu vyznačeny. Zaniklo-li osvobození pro určité vozidlo, škrtne se toto v seznamu vozidel osvobozených a přenese se do seznamu vozidel poplatných.

II. Cizozemská vozidla.

(10) Vozidla cizozemská, která přibudou do tuzemska k jízdě na přechodnou dobu, jest třeba přihlásiti ústně a daň z nich zaplatiti u celního úřadu při záznamním řízení. Na základě této přihlášky vydá celní úřad poplatníku daňový list obsahující jméno a bydliště poplatníka, označení vozidla, dobu, na kterou daň byla zaplacená, a výši daně. Jde-li o další zapravení daně nad dobu, pro kterou byla daň u celního úřadu zaplacená, jest možno přihlášku učiniti též (podle vzorce A) u kteréhokoliv finančního úřadu I. stolice, příslušného pro vyměření daně z tuzemských vozidel (§ 17, odst. 1., zákona), a daň zapraviti vplatním listem poštovního úřadu šekového. Daň z cizozemských vozidel, jež se budou v den účinnosti zákona nalézati na československém území, jakož i doplatky na daň při zmeškání přihlášky k dalšímu pobytu v tuzemsku,

mohou býti též přihlášeny a zaplacený při výstupu u celního úřadu výstupního.

(11) V případech dovozu motorových vozidel drahou se pokládá za vstupní celní úřad onen, jemuž bylo vozidlo pohraničním celním úřadem poukázáno.

III. Společná ustanovení.

(12) Změny nastalé v platebním období v osobě majitele (na př. prodejem jiné osobě, dědictvím a podob.) nebo v podkladě pro zdánění určitého vozidla (v obsahu válců, ve váze, únosnosti) nemají pro dotčené platební období za následek změnu ve vyměřené dani, musí se však ohlásiti vyměřovacímu úřadu a předložiti zároveň stvrzenka vplatního listu poštovního úřadu šekového o placení dani (daňový list). Vyměřovací úřad vyznačí změnu na těchto listech a vrátí je poplatníku.

(13) Při zmeškané přihlašovací povinnosti může býti z moci úřední vyměřena daň nad zákonnou sazbu o 10% vyšší. Za zmeškání přihlašovací povinnosti se též pokládá, opomeneli-li poplatník přihlásiti cizozemské vozidlo k dalšímu pobytu v tuzemsku a zapraviti příslušnou daň včas, t. j. nejpozději v den, kdy pozbývá platnosti starý daňový list.

K § 18 zákona.

§ 24.

Sdělením o výši daně rozumí se jednak doručení daňového listu, jednak doručení vyrozumění o doplatku (§ 16, odst. 1., zákona).

K § 21 zákona.

§ 25.

Promlčení daní přímých jest upraveno v §§ 277 až 282, vymáhání v §§ 343 a dalších zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., o přímých daních.

K § 22 zákona.

§ 26.

Na léta 1928 a další nesmí býti předpisována a vybírána obecní dávka z držení motorických dopravních prostředků. Prokáže-li poplatník, že tuto dávku zaplatil za dobu od účinnosti zákona do konce r. 1927, započte se mu dávka placená na toto období do daně z motorových vozidel, vyměřené za totéž ob-

dobí. Průkaz o zaplacení obecní dávky z držení motorických vozidel podati dlužno zároveň s přihláškou vozidla podle § 16 zákona. Část daně, která zbývá po odečtení dávky, zaokrouhlí se na celé koruny dolů. Obdobně dlužno postupovati při započtení poplatku za povolení dočasného vstupu cizozemských automobilů.

K § 23 zákona.

§ 27.

Kontrola bude konána zejména prohlídkou stvrzenek vplatních listů neb daňových listů o zapravené dani a porovnáním jejich dat o vozidle s vozidlem samým. Rovněž se bude kontrola vztahovati na to, zda data potvrzení o osvobození se týkají skutečně vozidla kontrolovaného. Zjištěné závady jest oznámiti vyměřovacímu úřadu.

K § 25 zákona.

§ 28.

(1) Za osobní dopravu autobusy platí se dávka z jízdného ve výši stanovené pro železniční dopravu osobní, tou dobou tedy 30% z jízdného (podle zákona ze dne 30. června 1921, č. 242 Sb. z. a n., o dopravních daních, 20%, podle zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 287 Sb. z. a n., jímž se mění některé předpisy o odpočivných a zaopatřovacích požitcích civilních státních a některých jiných veřejných zaměstnanců a pozůstalých po těchto zaměstnancích, dalších 10%). Každá změna v zatížení osobní železniční dopravy dávkou dopravní bude míti za následek i stejnou změnu v dávce z osobní dopravy autobusy.

(2) Za jízdné se považuje každý peníz, který se pod jakýmkoli názvem vybírá jako úplata za osobní dopravu autobusy. Plnění jiného druhu, jako pokuty, dávka z jízdného sama a pod., nejsou předmětem dávky.

§ 29.

(1) Osobní doprava autobusy, sloužícími výhradně dopravě v hranici obce, není předmětem dávky.

(2) Lístky dělnické a školní jsou osvobozeny od dávky. Za lístky dělnické a školní pokládají se takové, které se vydávají dělníkům k jízdám do práce nebo z práce, případně školní (studující) mládeži k návštěvě školy a zpáteční jízdě, je-li jejich cena proti normální snížena aspoň o 50%.

§ 30.

(1) Dávku zapravují osoby povinné k placení jízdného. Majitelé autobusů, a přenechali-li tuto provozování dopravy z jakéhokoli důvodu třetím osobám (provozovatelům), tyto osoby, jsou povinny vydávati jízdní lístky a vybírati dávku od osob povinných k placení jízdného zároveň s jízdným; ručí s nimi nerozdílnou rukou za zaplacení dávky.

(2) Na jízdních lístečích, jež musí býti v aritmetickém pořadu očíslovány, a jež musí býti upraveny tak, aby z nich bylo zřejmo, pro kterou trať (část trati) platí, buď udán pouze úhrnný peníz (tedy včetně dávky), jenž se má platiti.

§ 31.

(1) Majitelé autobusů nebo provozovatelé výpočtu dávku za každý správní měsíc z celkových poplatných příjmů tohoto měsíce po srážce náhrad účtovaných za týž měsíc z poplatných příjmů a odvedou ji bez úředního měření zvláštním vplatním listem poštovního úřadu šekového nejdéle do 20. následujícího měsíce. Jiný způsob placení se nepřipouští. Vplatní listy lze koupiti u poštovních úřadů.

(2) Dávka se vypočte a odvede, nebyla-li z části prominuta, třemi třináctinami poplatné měsíční sumy jízdného včetně dávky.

(3) Jízdné v cizí měně přepočítá se na domácí měnu podle kursu „peníze“ pražské peněžní bursy k poslednímu dni měsíce, za který se dávka platí.

§ 32.

Zároveň s placením dávky buď vyhotoven výpočet dávky podle připojeného vzorce B a zaslán vyměřovacímu úřadu, uvedenému v § 17, odst. 1. a 3., zákona; příslušnost vyměřovacího úřadu, uvedeného v § 17, odst. 1., zákona se řídí podle místa provozovny osobní dopravy autobusem. Nemá-li vozidlo v tuzemsku stálého stanoviště, budiž výpočet dávky zaslán vyměřovacímu úřadu, příslušnému podle místa, kde je v tuzemsku pravidelná konečná stanice vozidla.

§ 33.

Náhrada dávky jest jen tehdy přípustná, byla-li skutkovým omylem nebo účetním nedopatřením odvedena prokazatelně vyšší dávková částka, než jakou bylo odvésti podle zákona. Náhrada může býti požadována jen do 3 let počítajíc ode dne, kdy odvedení dávky

mělo se státi. Žádost za náhradu třeba podati u úřadu označeného v § 32. Bude-li náhrada povolena, srazí se zpravidla příslušná částka z nejbližší měsíční platby dávkové.

§ 34.

Žádost za paušalování podle § 25 zákona třeba podati u ministerstva financí. Žádost nutno doložiti pomůckami potřebnými pro přibližné vyšetření dávky.

§ 35.

Dávka může býti zcela nebo z části prominuta pro autobusy, obstarávající spojení v krajích, kde není souběžného spojení železničního. Za prominutí třeba zažádati u ministerstva financí. Žádost nutno doložiti mapkou kraje se zakreslenou autobusovou a železniční trati pro posouzení, že tu není souběžného spojení železničního. V žádosti dlužno mimo to uvést, po případě prokázati okolnosti, které by částečné nebo úplné prominutí dávky odůvodňovaly. O žádosti rozhodne ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem železnic a ministerstvem pošt a telegrafů.

§ 36.

(1) Nebyla-li dávka odvedena včas, dlužno z příslušné částky dávky platiti úrok z prodlení ve výši stanovené pro poplatky přímo placené. V případě zkrácení dávky budiž bez zavedení trestního řízení úředně zjištěná zkrácená částka dávky předepsána v dvojnásobné výši i s příslušným úrokem z prodlení ze zkrácené dávky.

(2) Přestupky ustanovení o této dávce, jakož i nařízení a úředních příkazů prováděcích lze trestati pořádkovými pokutami až do 15.000 Kč. Za každý opětuující se případ a za každé bezúspěšné vyzvání nebo napomenutí lze uložit další pořádkovou pokutu až do 15.000 Kč.

§ 37.

Aby mohla býti přezkoumána správnost odvedené dávky, může vyměřovací úřad kdykoli naříditi u majitelů autobusů a provozovatelů dopravy autobusy prohlídku podaných výkazů a jiných dokladů; majitelé autobusů a provozovatelé dopravy autobusy jsou povinni vésti a na požádání předložiti legitimovaným úředním osobám finanční správy původní záznamy a knihy k nahlédnutí a dāti jim všechna potřebná vysvětlení k přezkoušení odvedené dávky.

§ 38.

(1) Výměry a rozhodnutí o dávce vydávají vyměřovací úřady, označené v § 32.

(2) Rozklady, stížnosti a rekursy proti výměře dávky a proti jiným nařízením a rozhodnutím, týkajícím se dávky, úroků z prodlení a zvýšení dle tohoto nařízení (§ 36), nutno podati do 30 dnů, směřují-li proti pořádkové pokutě, do 8 dnů u toho úřadu, který vydal dotýčný výměr, nařízení nebo rozhodnutí.

(3) O těchto opravných prostředcích rozhoduje ministerstvo financí jako jediná a konečná instance. Ve případech hodných zřetele může býti lhůta k podání stížnosti prodloužena úřadem, u kterého má býti opravný prostředek podán.

(4) Nepodá-li se opravný prostředek v ustanovené lhůtě, může to mít škodlivé následky pouze pro tu stranu, které byl výměr doručen, anebo pro její dědice.

(5) Výměry, nařízení a rozhodnutí musí obsahovati udání úřadu, u kterého, a lhůtu, ve které má býti opravný prostředek podán, sice počne lhůta běžeti teprve ode dne doručení výměru, obsahujícího tato data.

(6) Lhůta počíná dnem po doručení. Při počítání lhůty nečítají se dny poštovní dopravy v tom případě, byl-li dotčený spis podán včas poštovnímu úřadu na úřední potvrzení (podací list, receptis atd.). Případne-li poslední den lhůty na neděli nebo státem uznaný svátek nebo památný den, končí se lhůta teprve příštího všedního dne.

(7) Zažádá-li strana u úřadu za prodloužení lhůty k uplatnění opravného prostředku, nebo požádá-li ve lhůtě, stanovené tímto paragrafem, za sdělení důvodů rozhodnutí, staví se lhůta až do dne doručení dotčeného vyřízení.

§ 39.

(1) Právo státu vyměřiti dávku promlčuje se v 5 letech. Promlčení lhůta počíná běžeti od uplynutí správního roku, ve kterém úřad nabytí možnosti dávku vyměřiti. Uplynulo-li však dříve, než úřad nabude možnosti dávku předepsati, 30 let po projití správního roku, ve kterém povstala dotčená pohledávka, nelze vyměřovací právo vykonati.

(2) Právo vyměřiti částky, o něž bylo následkem nesprávného vyměření méně předepsáno, promlčí se ve třech letech po projití

správního roku, ve kterém se dávka původně vyměřená stala splatnou.

(3) Promlčení přeruší se v případech 1. a 2. odstavce úředními výkony, předsevzatými k vyměření dávky, o nichž byla strana zpravena.

(4) Po projití správního roku, ve kterém byl předsevzat poslední výkon úřední tohoto druhu, počíná běžeti nová lhůta promlčecí.

(5) Právo státu požadovati splatnou dávku promlčuje se v šesti letech od uplynutí správního roku, ve kterém nastala splatnost.

(6) Promlčení splatné dávky přeruší se doručením upomínky poplatníkovi, zavedením exekuce nebo povolením platební lhůty.

(7) Po uplynutí správního roku, ve kterém byla doručena poslední upomínka, učiněn poslední krok exekuční neb uplynula poslední lhůta, počíná běžeti nová promlčecí lhůta.

(8) Je-li dávka pojištěna ruční zástavou, nemůže býti státu, pokud má zástavu v rukou, namítáno, že opominul vykonati právo zástavní a nemůže se právo zástavní promlčeti. Také právo dlužníkovo, zástavu vykoupiti, se nepromlčuje. Pokud však pohledávka přesahuje cenu zástavy, může mezitím zaniknouti promlčením.

(9) Je-li splatná dávka zajištěna vkladem do pozemkové knihy nebo záznamem v úředních depozitech, nelze do 30 let po vkladu nebo záznamu proti uplatňování práva tím nabytého namítati promlčení, nastalé od té doby.

(10) Zvýšení dávky po rozumu § 36 tohoto nařízení promlčuje se v 5 letech ode dne, kdy nastalo zkrácení.

§ 40.

Stát vymáhá neodvedenou dávku, úroky z prodlení, zvýšení a pořádkové pokuty podle ustanovení platných pro vymáhání dlužných přímých poplatků.

§ 41.

Podání ve věcech dávky jsou i s přílohami prosty kolkovného, pokud mají za účel plnění dávky, uznání osvobození neb úlev aneb slouží účelům kontrolním.

K § 26 zákona.

§ 42.

Při posuzování zvýšení daňového břemene lze přihlížeti jen k dani z motorových vozidel,

nikoli též k dávce z jízdného za osobní dopravu autobusy, poněvadž touto dávkou jsou povinny osoby cestující v autobusech.

K §§ 27 a 28 zákona.

§ 43.

(¹) Účinnost tohoto nařízení počíná dnem 1. října 1927. Týmž dnem nabývá účinnosti zákon č. 116/1927 Sb. z. a n.

(²) Provedením pověřují se ministři financí a veřejných prací v dohodě s ostatními zúčastněnými ministry.

Dr. Šrámek v. r.

Černý v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Najman v. r.

Dr. Spina v. r.

Udržal v. r.

Dr. Tiso v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

Vzorec A.

(k § 23.)

Čís. seznamu...../19.....

(vyplní vyměřovací úřad).

Přihláška

k dani z motorových vozidel

na dobu od..... do.....

- a) vozidla dosud nezdaněného
- b) pro nezdaněné dosud značky vozidel, s nimiž podnikají výrobci nebo obchodníci motorových vozidel zkušební jízdy
- c) vozidla již zdaněného (značek již zdaněných) na další období
- d) vozidla již zdaněného, při němž nastala změna v osobě majitele
- e) vozidla již zdaněného, při němž nastala změna v podkladě pro zdanění
- f) vozidla dosud od daně osvobozeného, jehož osvobození zaniklo.

Návod.

Co se z předtisku nehodí, budiž škrtnuto.

U vozidel tuzemských dlužno přihlášku k bodu a) až e) podati u (okresního) fin. ředitelství (fin. inspektorátu), v jehož obvodu má vozidlo stálé stanoviště, před použitím vozidla dosud nezdaněného, pokud se týče před uplynutím posledního období, za něž daň byla zaplacená, přihlášku k bodu d) až f) do 8 dnů po nastalé změně.

Cizozemská vozidla přihlásí se u celního úřadu při záznamním řízení. Zdrží-li se vozidlo v tuzemsku ještě po uplynutí období, na které daň byla zaplacená, možno přihlášku podati též u kteréhokoli (okresního) fin. řed. (fin. inspektorátu) v tuzemsku.

Pro každé vozidlo předložena budiž zvláštní přihláška; přihlášku k bodu b) podati jest souhrně pro veškeré zkušební značky výrobce (obchodníka).

Vydal-li výměř. úřad poplatníku potvrzení o osvobození, nepodává se další přihláška, pokud osvobozovací důvod trvá.

Jméno, povolání, bydliště poplatníka a při tuzemském vozidle též stálé stanoviště vozidla	Druh vozidla (motoeykl, tří- kolka, osobní auto, autobus, traktor, náklad- ní auto, auto používané stří- davě k dopravě osob a zboží, kolo — bicykl — s pomocným motorkem)	Typa vozidla (firma výrobce, tovární číslo motoru a podstavce [chassis])	Způsob pohonu (motor spalovací, elektrický, parní)	Písmeno a číslo dopravně- policejní značky	U tuzemských zemských, vyměřuje-li platných pro vo-	
					aut osobních, hnaných motorem	
					spalovacím	elektrickým
1	2	3	4	5	6	7
					Počet válců	Váha v kg
					Vrtání (v mm)	
					Zdvih (v mm)	
					Obsah válců (v litrech)	

(Vyplní vyměřovací úřad.)

Podle návěští zapraveno na dobu od 19..... do 19.....

na dani Kč.....

Vyměřená daň činí Kč.....

Vyplývá doplatek (přeplatek) Kč.....

V....., dne 19.....

Razítko.

Podpis úředníka.

po případě cizo- se daň podle sazeb zidla tuzemská		U cizozemských		U vozidel, s nimiž podnikají výrobci neb obchodníci motor. vozidel zkušební jízdy: počet značek		Důvod pro osvobození od daně nebo důvod pro slevu (§ 9., § 11., odst. 5. zák.)	Vypočtená a zapla- cená daň			
autobusů, traktorů	nákladních vozidel a vozidel po- užívaných střídavě k dopravě zboží a osob	moto- cyklů, tří- kolek, osobních aut	autobusů, náklad- ních vozidel a traktorů	na moto- cykly nebo tříkolky	na jiná vozidla					
8	9	10	11	12	13	14	15			
Váha vozidla v kg	Váha vozidla v kg	Počet dnů pobytu v tu- zemsku	Váha vozidla v kg				U po- štov- ního (cel- ního) úřadu v	Dne	Kč	h
Počet vleč- ných vozů a jejich váha v kg	Únosnost vozidla v kg		Počet dnů pobytu v tu- zemsku							
Druh obručí (pneumatiky, obruče plnopryžové, obruče komorové)	Počet vleč- ných vozů a jejich váha v kg									
	Únosnost vlečných vozů v kg									
	Druh obručí (pneumatiky, obruče plnopryžové, obruče komorové)									

V....., dne.....19.....

Podpis: